„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 142. **Poniedziałek 22. Czerwca 1868.** **Rok wydania 58.**

Prenumerata
na
„Gazetę Lwowską“
wraz z Dodatkiem urzędowym
i
Dodatkiem Tygodniowym
od 1. lipca do 30. września.

Dla miejsowych . . . 3 złr.
Dla zamiejscowych . 4 złr.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stęplowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Zwracamy uwagę, że prenumeranci „Gazety Lwowskiej“ odbierają bez podwyższenia przedpłaty **„Dodatek tygodniowy“**, pismo poświęcone statystyce, ekonomii politycznej historyi krajowej.

Można także prenumerować na „Dodatek tygodniowy“ osobno; prenumerata wynosi rocznie w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).

Telegram Gazety Lwowskiej.

Praga, 21. czerwca. Najjaśniejszy Pan przybył tu o godzinie pół do 6tej rano. Przyjęcie ze strony licznie zgromadzonej ludności było bardzo serdeczne, ulice świetnie przyozdobione, ludność z prowincyi przybywa tłumnie, by uczestniczyć w uroczystości. Uroczystość poświęcenia nowego mostu odbyła się śród wielkiego uniesienia radości i w sposób najgodniejszy. Na przemowę burmistrza w języku czeskim i niemieckim odpowiedział Jego ces. Mość także w obydwóch językach krajowych. Przyjęcie Cesarza wszędzie było pełne zapału. Po południu było przedstawienie duchowieństwa, szlachty, władz i korporacyi.

Część urzędowa.

Jego Excel. minister sprawiedliwości przeniósł sędziów powiatowych Karola Rumansdorfer w Wojniczu i Ludwika Felsztyńskiego w Brzostku na ich własną prośbę i w teraźniejszym charakterze, a mianowicie pierwszego do Andrychowa, drugiego do Wojnicza.

Jego Excel. minister sprawiedliwości mianował adjunkta sądu powiatowego Władysława Pęgowskiego w Dobczycach, sędzią powiatowym w Pilznie.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów Rady szkolnej krajowej.

Posiedzenie XXV. dnia 20. czerwca 1868.

Rada powzięła następujące uchwały:

I. Rada powoła z po za swego grona do komisyi mającej się zająć rewizyą istniejących książek polskich dla szkół ludowych pp. Łucyana Tatomira, Zielińskiego, Czapelskiego, Michnę i ks. Hausmana.

II. Rada deleguje profesora Jana Kierekjartę do przewodniczenia egzaminom w szkole gr. kat. głównej we Lwowie.

III. Rada postanawia zawezwać gminę miasta Śniatyna, aby zechciała podnieść płace nauczycieli tamtejszej szkoły realnej.

IV. Rada rozpisze konkurs na nauczyciela rysunków i francuskiego języka w gimnazyum Drohobyckiem.

V. Rada rozpisze konkurs na artykuły treści nauczającej w języku ruskim pisane, z których ma być ułożoną czytanka dla szkół ludowych.

W celu zachęcenia do zakładania bibliotek przy szkołach ludowych Rada wyda następującą

Odezwę
do wydziałów rad powiatowych.

Szkoła ludowa, choćby najlepiej urządzona, nie jest jeszcze sama przez się wystarczającą, aby potęgować między ludem wiejskim zbawienny wzrost oświaty i umoralnienia, gdyż skuteczny wpływ szkoły ustaje z chwilą gdy młodzież ją opuszcza, wracając do zajęć swego zawodu pod grozą ponownego zdziczenia i nabycia złych nałogów. Prawdziwy cel oświaty, nie dającej się zadowolnić udzieleniem mechanicznej biegłości czytania i pisania, wymaga prócz szkoły, nad której reformą Rada szkolna krajowa pracuje, innych jeszcze zakładów, mianowicie takich, któreby istniejąc po za szkołą, umożliwiały przecież dalszy jej wpływ i na swych starszych wychowańców, któreby zatem utrwalały rzucone przez szkołę ziarno oświaty i popierały jej rozrastanie się w dobrym kierunku między starszem pokoleniem.

Obok szkół powtarzania mogą pod tym względem bardzo znakomite usługi oddać księgozbiorki dziełek popularnych, zakładane przy szkołach ludowych, bo tylko wtedy, gdy dostateczny zapas książek daje sposobność czytającemu wchodzić w obszary wiedzy i potęgować w sobie miłość ku dobremu, może nabyta w szkole biegłość czytania błogie wydawać owoce. Zakładanie księgozbiorów przy szkołach ludowych jest zatem rzeczą nader ważną i przynosi walną pomoc czynnościom Rady szkolnej krajowej w pracy nad polepszeniem wychowania publicznego.

Zważywszy powyższe korzyści, a widząc, iż szkoły ludowe tylko badzo rzadko zbiorkami książek są zaopatrywane, udaje się niniejszem Rada szkolna krajowa do światłych obywateli w ogóle, a w szczególności do reprezentacyi powiatowych, których zadaniem jest między innemi uchwalanie „urządzeń w celu podniesienia oświaty“, aby się tą sprawą gorąco zająć zechciały, aby się starały, czy to z funduszów powiatowych, czy ze składek dobrowolnych zakładać biblioteczki przy szkołach ludowych, a oddając je pod nadzór plebana, lub nauczyciela miejscowego, lub też komitetu szkolnego, poleciły otwierać takowe jako czytelnie wiejskie do publicznego użytku. Rada szkolna krajowa będzie w tym celu jak dotąd polecać dziełka popularne, zasługujące przy zakładaniu u niego zbiorków na szczególniejsze uwzględnienie.

Aż nadto szczupłe fundusze szkolne naszego kraju nie dozwalają Radzie szkolnej krajowej przyjść z materyalną pomocą tym pożytecznym zakładom; nie wątpi jednak Rada szkolna krajowa, iż wypróbowana niejednokrotnie ofiarność obywateli przyczyni się do wydobycia środków, któremi ma być popartą najważniejsza dziś dla ojczyzny sprawa: krzewienie oświaty!

VII. Rada poczyta sobie za miły obowiązek złożyć należne podziękowanie JO. księciu Jerzemu Czartoryskiemu i JO. księżnej Maryi Czartoryskiej za jedną z licznych ofiar na rzecz wychowania publicznego, że własnym kosztem i staraniem wprowadzili w życie zupełny zakład gimnastyczny dla szkół w Jarosławiu.

Zarazem wyraża Rada uznanie gminie miasta Bolechowa, że zadość uczyniła jej wezwaniu, i podobnież postarała się o zaprowadzenie nauki gimnastyki dla uczniów szkół tamtejszych, przynajmniej na czas lata.

Dnia 18. b. m. odbyło się 130 posiedzenie izby deputowanych rady państwa.

Dopiero około kwadrans na dwunastą zebrała się potrzebna do powzięcia uchwały liczba deputowanych, tak że posiedzenie mogło być otworzone. Przy otwarciu posiedzenia nie był obecnym żaden z ministrów.

Komisya do kontroli długu państwa oznajmiła, że się już ukonstytuowała i wybrała na prezydenta hr. Rudolfa Wrbna, a na wiceprezydenta hr. Wickenburga.

Prezydent oznajmił izbie, że ministrowie powołani na radę ministeryalną pod prezydencyą Najjaśn. Pana, upraszali go, ażeby w ten sposób zmienił porządek dzienny, aby te sprawy, których dyskusya wymaga obecności ministrów, później przyszły pod obrady, któremu to żądaniu prezydent zadosyć uczynił.

Poczynione przez izbę panów poprawki w ustawie względem bezpośrednich wyborów do rady państwa przyjęto bez debaty.

Dr. Roser motywuje swój wniosek na wezwanie rządu, aby stosunki sanitarne miast zbadał, istniejące złe skonstatował i w drodze prawodawczej zapobiedz mu się starał, stawiąc także wnioski, któreby przez zapobieganie zanieczyszczaniu ziemi i studeń powstrzymywały epidemiczne choroby. Mowca powstaje na szczepienie ospy, mówi długo o epidemiach i przechodzi do cholery, starając się udowodnić, że jedynym środkiem zapobieżenia wszystkim chorobom epidemicznym jest staranie się utrzymania w czystości i świeżości ziemi. Lekarze powinni zbierać daty i przedkładać je mężom fachowym do należytego ich zastosowania. Nakoniec proponuje Dr. Roser, żeby jego wniosek powierzyć komisyi złożonej z 9 członków, wybranych z całej izby, do obrad wstępnych. Wniosek ten przyjęto.

Ustawa względem zniesienia amortyzacyi talonów, której przyjęcie polecał referent Lapenna, została uchwaloną bez debaty.

Deput. Petrino zdawał sprawę o kredycie dodatkowym, żądanym przez ministerstwo spraw wewnętrznych, na rok 1869 w kwocie 213.000 złr., na który to kredyt bez debaty zezwolono.

Z załatwionych petycyi zasługują następujące na uwagę:

Petycya stowarzyszenia morawsko - szönbergskiego „Kosmos“ została w ten sposób załatwioną, że uchwalono wezwać rząd, żeby najbliższym sejmom krajowym przedłożył ile możności jednakowy projekt ustawy względem obrony zwierząt niszczących myszy i owady.

Petycya wydziału powiatowego Hohenelbe, prosząca o wybudowanie ubocznego skrzydła kolei z Trautenau do Hohenelbe, wywołała krótką debatę. Komisya gospodarska proponowała odstąpienie tej petycyi rządowi do troskliwego ocenienia.

Deput. Tunner zdawał sprawę o petycyi miasta Wels w wyższej Austryi o budowę bocznej kolei Rottenmann-Wels. Komisya proponowała polecić jaknajlepiej tę petycyę ministerstwu handlu.

Prezydent odczytuje pismo prezydyum komisyi do kontroli długu państwa którem uwiadamia, że deput. Winterstein z powodów zdrowia musiał na dłuższy czas Wiedeń opuścić, wzywa deput. Mende jako zastępcę do wstąpienia do komisyi, a prezydyum izby deputowanych uprasza o zarządzenie wyborów nowego zastępcy.

Do „Patrie“ donoszono z Wiednia, że rząd austryacki wydał rozkaz ściągnienia siły zbrojnej na granice Serbii, które to doniesienie nastręczyło dziennikowi „Nord“ sposobność do namiętnej przeciwko Austryi wycieczki. „Wiener Abendpost“ z dnia 19go b. m. zaprzecza jednak stanowczo doniesieniu „Patrie“, nazywając je zupełnie mylnem. W Austryi nie tylko nie zaszły żadne ruchy wojsk, lecz owszem nawet dawniejsze rozporządzenia względem zmiany garnizonów zostały odwołane za staraniem kanclerza państwa bar. Beusta, aby nie

nastręczać chociażby pozorów do niewczesnych domysłów i konjunktur.

„Spenersche Ztg." pisze: Ponieważ przez próby w strzelaniu z dział ciężkiego kalibru okazało się, że prawdopodobnie każdy pancerz okrętów przez odpowiednią artyleryą może być przebity, przeto uważają za prawdopodobne, że powzięty plan przy założeniu prusko-północno-niemieckiej marynarki dozna zmiany, przez którą liczba mających się budować okrętów pancernych zostanie ograniczoną, albo też całkiem odstąpią od budowania nowych okrętów pancernych, natomiast więcej zważać będą na szybkość obrotów i działanie artyleryi. Stało się to jeszcze konieczniejszem po doświadczeniach, jakie robiono w nowszych czasach z torpedos i strzałami eksplodującemi pod wodą. Jeżeli już w północno-amerykańskiej wojnie nie mniej jak 17 okrętów, pomiędzy niemi większa część okrętów pancernych i wieżowych, uległy podmorskim strzałom eksplodującym, to obecnie okrętom jeszcze większe grozi niebezpieczeństwo, ponieważ metoda Wheathead-Luppesa okazała się bardzo praktyczna w poruszaniu i kierowaniu tych strzałów pod wodą na pewien oznaczony przedmiot.

„Prov. Corr." umieszcza urzędowe oświadczenie odnoszące się do serbskiej sprawy. Ministeryalny ten dziennik pisze: Zamordowanie księcia Michała wznieciło było obawy, że obsadzenie tronu serbskiego stanie się powodem różnicy zdań pomiędzy mocarstwami europejskiemi, i wywoła nowe trudności w sprawie oryentalnej. Obawy te zostały usunięte, skoro wszystkie rządy, nie wyłączając Wielkiej Porty, na to się zgodziły, żeby obsadzenie tronu serbskiego uważać za sprawę wewnętrzną Serbii, i nie mięszać się bynajmniej do wolnego wyboru księcia przez tamtejszą reprezentacyę narodową.

Sprawozdanie pana Busson Billault względem budżetu przedłożone francuskiemu ciału prawodawczemu zawiera następujący ustęp dotyczący ogólnej sytuacyi.

»Wydatki na armię i flotę zajmują ważne miejsce w budżecie; jest to skutkiem wydatków i reformy w uzbrojeniu. Francya za to nie lęka się nikogo. Ponosząc tę ofiarę, organizując na nowo swoje siły wojskowe nie miała zamiarów zaczepienia kogokolwiek, pragnie ona pokoju, bo tylko pokój pozwala jej używać skarbów, które jej dała przyroda. Rząd stanowczo pragnie pokoju, i ma przekonanie, że go nic nie zamąci. Zniknęło już wiele fałszywych pojęć co do jego postępowania i czynów a stosunki jego z rozmaitemi mocarstwami Europy wzbudzają zaufanie, że pokój będzie utrzymany. Dla tego tylko pod względem organizacyi wojskowej i obrony kraju musiano dorównać innym krajom, ponieważ dla takiego mocarstwa jakiem jest Francya, pokój stały wtedy tylko miejsce mieć może, gdy jego honor jest należycie zabezpieczony. Ale po uczynieniu zadość tej potrzebie, przedłożono izbie ustawy finansowe, wyposażające wszystkie gałęzie administracyi cywilnej w taki sposób, że ich działalność ustawom odpowiednia jest nie tylko zabezpieczona, ale nawet rozszerzona. Mianowicie zapewniono znaczne pomnożenie robót publicznych i w budżecie otworzono znaczny kredyt na budowę dróg wicynalnych. Ważny ten dla rolnictwa środek liberalny jest wynikiem zbawiennych działań komisyi, która zajmowała się rozpoznaniem stosunków rolnictwa i wskazuje dowodnie dokąd zmierzają zamiary Francyi i jej rządu."

„France" pisze, że Ristich przybył ze Serbii do Paryża, aby młodemu księciu Milanowi wręczyć adresy serbskiego narodu, zapewniające mu następstwo na tron. „France" potwierdza przy tej sposobności dawniejsze doniesienia, że książę Milan dopiero wtedy uda się z Paryża do Serbii, kiedy skupczyna wybory ukończy.

Z Florencyi piszą do „Tr. Ztg.": Gdy Królewicz Humbert przybył do Wenecyi na uroczystość strzelecką, kilku obywateli Tryestu przez nikogo nie upoważnionych powzięło zamiar wręczenia Królewiczowi adresu jakoby w imieniu miasta Tryestu. Jeneralny adjutant Królewicza jenerał Cugia sądząc, że tu idzie o adres od Włochów zamieszkałych w Tryeście i zapomniawszy zupełnie, że ci jeszcze poprzedniego dnia mieli u Królewicza audyencyę, wprowadził przybyłą deputacyę. Królewicz jednak już po odczytaniu pierwszych słów adresu postrzegł pomyłkę i miał dosyć przytomności umysłu, aby przeszkodzić dalszej kompromitacyi, nie pozwolił bowiem dokończyć odczytania adresu, lecz kilku uprzejmemi ale obojętnemi słowy podziękował za pamięć. Deputacya zawiodła się w swoich nadziejach, ani jej bowiem do stołu nie zaproszono, ani jej adresu nie ogłoszono. Nadto rząd włoski uprzedzając jakąkolwiek ze strony Austryi reklamacyę doniósł mu o wszystkiem i tym sposobem naprawił to, co się stało tylko skutkiem pomyłki.

Druga izba włoska stara się z pospiechem o załatwienie na tej jeszcze sesyi pozostałych jej spraw, i na jednem z ostatnich posiedzeń, co się jeszcze dotąd nie zdarzyło w parlamencie włoskim, przyjęła cztery ustawy bez debaty. Ławy deputowanych wypróżniają się widocznie, i najwięcej bywa na posiedzeniach zaledwie tylu deputowanych, ile koniecznie potrzeba do powzięcia prawomocnej uchwały.

„Patrie" otrzymuje z Florencyi w drodze prywatnej doniesienia o panującej we Włoszech od dni kilku obawie zaburzeń rewolucyjnych. Mają robić tajemne przygotowania do utworzenia napowrót legii Garibaldczyków. Garibaldi ma opuścić Kaprerę i udać się na ląd stały dla ułatwiania pośrednictwa pomiędzy naczelnikami. Także Mazzini ma przebywać we Włoszech. Menotti Garibaldi miał być przed kilku dniami w Rzymie, ale o jego bytności tamże dowiedziano się dopiero wtedy, kiedy już był odjechał. Ukrywał się w domu pewnej rodziny angielskiej, w Rzymie osiadłej.

Zbrodnie popełnione w Rawennie w ostatnich czasach wywołały wiele wrzawy po dziennikach włoskich. „Perseveranza" podaje długi spis istniejących w Rawennie i Romanii stowarzyszeń, i powiada, że wszystkie te stowarzyszenia pozawiązywane pozornie dla wzajemnego pomagania sobie i popierania pozwolonych celów politycznych, w rzeczywistości mają na celu tylko prowadzenie nieustannej walki przeciwko rządowi i publicznemu porządkowi. Najniebezpieczniejsze z nich, tak zwana „Squadvaecia", przeniosła się teraz z Imoli do Rawenny. Członkami tych stowarzyszeń bywają często także ludzie zacni z lepszego towarzystwa, którym właściwe a tajemne cele przywódzców są obce, i którzy służą tylko za pokrywkę. Pomiędzy wszystkiemi stowarzyszeniami tamtejszemi istnieje porozumienie tajemne, a prawdziwy ich program przypomina krwawe roboty francuskiej rewolucyi.

W obec namiętnych i podburzających artykułów, pełnych osobistości, dziennikarstwa pewnego wielkiego miasta włoskiego, na które „Diritto" powstaje, nie wymieniając imiennie tegoż miasta, proponuje ten dziennik zebranie się kongresu dziennikarzy włoskich. Zadaniem kongresu dziennikarskiego byłoby pociągnienie wyraźnej i stałej granicy pomiędzy tem, co pozwolone, a co nie pozwolone, przepisanie pewnych względów przyzwoitości i obmyślenie najpewniejszej drogi do pomyślnego popierania wspólnych interesów.

„Times" kreśli smutny stan bezpieczeństwa publicznego we Włoszech podług sprawozdań urzędowych, ogłaszanych co miesiąc w „Gazetta Militare". W kwietniu aresztowano 5484 osób, z których 297 było obwinionych o morderstwo, 297 o rozboje po drogach, 1440 o złodziejstwo, reszta o inne zbrodnie i przestępstwa. Że ta liczba nie była wyjątkową, okazuje się z tego, że w marcu aresztowano 5749 osób; z tych 220 za morderstwo, 289 za rozboje, 846 za niebezpieczne skaleczenie, 1450 za złodziejstwo. „Times" uważa to za dobry symptom, że przynajmniej nie ukrywają istotnego stanu rzeczy. Nieustanne upomnienia ze strony opinii publicznej muszą przecież nareszcie wpłynąć na polepszenie tego stanu, a energiczne wystąpienie jenerała Palaviciniego w prowincyach neapolitańskich i pomoc, której mu udziela dobrowolnie ludność tamtejsza, zapowiada już przesilenie i zbliżanie się pomyślniejszych czasów.

Książe Karageorgiewicz bawi znowu w Vöslau. We Węgrzech gdzie sympatya dla Obrenowiczów jest bardzo wielka, nie czuł się dosyć bezpiecznym.

Półurzędowe „Srbska Novina" oświadczają, że rząd serbski nie przypuszcza nawet tej myśli, żeby serbska Omladina mogła być winną temu wielkiemu nieszczęściu, które Serbię dotknęło, jeżeli zaś niektórzy członkowie są w tej sprawie zawikłani, to uczynili to na własną rękę, a nie jako organa Omladiny.

Pruski konzul jeneralny wynurzył w imieniu swojego Króla najgorętsze współczucie dla nieszczęścia Serbii.

Aresztowania w Belgradzie trwają ciągle. W ostatnich dniach sprowadzono Liubomira Tadicz z Waljewo, a jego zeznania skompromitowały dwóch emigrantów przebywających w Neusatz Włodzimierza Jowanowicza i Miłowana Jankowicza. Dnia 19. b. m. aresztowano pensyonowanego senatora Stcziko Newadowicza. Rotmistrz Nevadowicz poprzecinał sobie szkłem żyły pulsowe u rąk i u nóg w więzieniu. Z dotychczasowego śledztwa pokazuje się że sprzysiężeni używali tylko za pokrywkę księcia Alexandra Karageorgiewicza, który także był przez nich oszukiwany.

„N. Fr. Bl." podaje według korespondencyi z Belgradu kilka ważnych szczegółów rzucających nowe światło na kwestyę obsadzenia tronu w Serbii — jest tam bowiem mowa o pretendencie, który jak się zdaje ma największe do niego prawo.

Osoba, która od wielu lat była wiernym przyjacielem zamordowanego księcia i doznawała od niego najzupełniejszego zaufania, zapewnia, że chociaż książę Michał, jak to donoszono w dziennikach, miał istotnie zamiar uczynić swoim następcą siostrzeńca, to jednak nigdy nie miał on na myśli młodego Milana, wychowującego się w Paryżu, lecz syna swojej starszej siostry barona Feodora Nikolics z Rudny, który niedawno przez dłuższy czas bawił na dworze serbskim, i któremu książę niejednokrotnie i w obec znakomitości serbskich wyjawił zamiar postanowienia go swoim następcą. Potwierdzają powyższą wiadomość dwie okoliczności, a mianowicie wątpliwość co do urodzenia Milana i to że książę Michał w ostatnich czasach często wzywał do siebie barona Feodora i naradzał się z nim co do polityki Serbii w przyszłości. Baron Nikolics ma podobno za sobą silne stronnictwo mianowicie to, które szczęście Serbii upatruje w polityce zachowawczej, wyczekującej, która bywały także polityką nowego pretendenta.

Baron Feodor Nikolics z Rudny, liczy lat 33 i jest synem wielce szanownego i bardzo zamożnego właściciela dóbr z Banatu i księżnej Obrenowicz, siostry księcia Michała. Jest to mąż bardzo światły, silnego charakteru, a przy całej swojej energii pełen dobroci; otrzymał bardzo staranne wychowanie i w ostatnich czasach żywo zajmował się polityką swojej drugiej ojczyzny i utrzymywał ciągle stosunki w Serbii z mężami używającymi największego wpływu.

Za wyborem młodego Milana agitowało stronnictwo Garaszanina. Zważywszy jednak, że ten egzaltowany a chciwy panowania Serb niejednokrotnie sam już zamyślał o wdarciu się na tron, a z drugiej strony wziąwszy na uwagę małoletność księcia Milana, nie trudno będzie pojąć, dla czego tak bardzo sprzyja Milanowi, a właśnie okoliczność, że chce objąć prezydencyę w radzie rejencyjnej wznieca uzasadnione podejrzenie co do jego zamiarów.

Ostatnie dzienniki podają następujące nowe wiadomości z Serbii: Do „P. Ll." piszą: Śledztwo wykazuje coraz wyraźniej, że Djoko Radovanowicz, niejaki Maricz i Kosta Radovanowicz byli właściwymi mordercami księcia. Na Koście są nawet ślady tego, że się książę bronił. Dyrektor zakładu karnego w Topczider, Svetozar Nenadovicz, został aresztowany, ponieważ dwaj ze złoczyńców byli więźniami, a jednak mieli tyle wolności, że mogli popełnić tak okropną zbrodnię. Aresztowano także kapitana Nenadowicza i Sima Nenadowicza, który był naczelnikiem sprzysiężenia. Morderstwo to miało sprawcę kosztować 5000 dukatów. Jeden z głównych zbrodniarzy porobił bardzo dokładne zeznania. W dniu, w którym popełniono zbrodnię widziano podejrzane indywidua także w twierdzy. Prawdopodobnie miano także zamiar opanowania twierdzy, aby do niej tymczasowo przyjąć Karagiergowiczów, dokąd ci z Zemlina i Panczowy, gdzie synowie Alexandra d. 11go b. m. bawili, wprost z przeciwnej strony przybyć mieli. Także w Zemlinie i Petrowaradynie ustanowiono komisye dla wyśledzenia nici sprzysiężenia, przechodzących zagranicę. Jak słychać zarządził rząd węgierski sam to śledztwo. Krąży pogłoska, że odkryto listę tych wszystkich, których miano pomordować w razie gdyby się sprzysiężenie było udało.

Kronika.

(Nowiny dworu.) Najjaśn. Pani wyjechała w sobotę zrana wraz z Jej Ces. Mością Arcyksiężną Maryą Waleryą z Schönbrunnu do Ischl.

(Mianowania.) Najjaśn. Pan najwyż. postanowieniem z dnia 20go z. m. nadał b. sekretarzowi namiestnictwa Maxymilianowi bar. Kübeck, prowiz. dyrektorowi kancelaryi c. k. konzulatu jeneralnego w Londynie, tytuł i charakter radcy legacyi z uwolnieniem od tax, a naj-

wyższem postanowieniem z dnia 16go b. m. nadał sekretarzowi prywatnemu Jej Mości Cesarzowej Maryi Anny Drowi. Karolowi Eminger tytuł, charakter i stopień c. k. sekretarza dworu. Dr. A. Toepler, profesor politechniki w Rydze, powołany został do Gracu na zwyczajnego profesora fizyki przy tamtejszym uniwersytecie.

(LVII. spis darów na fundacyę ś. p. Karola Szajnochy.) Z poprzedniego spisu gotowizną 15.314 złr. 42 c., w efektach 2600 złr.

Złożyli dalej: Kasa miejska gminy Wieliczki 10 złr. Krókowski Wiktor, sekretarz Rady miejskiej w Drohobyczy, jako czysty dochód ze sprzedaży wierszy swych 50 złr. Rada powiatowa w Przemyślanach 10 złr. Administracya „Czasu w Krakowie ze składek od pp. Moszczańskiego z Izmaiły 2 złr. 30 c., Horodyńskiego i braci 15 złr., Bieneckiego z kolegami 7 złr. 50 c. Razem 24 złr. 80 c. Wszystko to wraz z wykazanemi w poprzednim spisie wynosi ogółem: gotowizną 15.409 złr. 22 c., a w efektach 2600 złr. w. a.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Nadużycie władzy urzędowej. Dnia 18. czerwca b. r. stawali przed sądem (prezydujący radca sądu kraj. p. Petul, oskarzyciel adjunkt sądowy p. Bocheński, obrońcy pp. adw. Dr. Żminkowski i Dr. Jekeles) Jan Klopper, z Drohobyczy, 39 l., żonaty, rz. kat., woźny delegowanego sądu miejskiego we Lwowie, i Szymon Majes, kupiec ze Żółkwi, 25 l., żonaty, religii izraelickiej.

Na mocy uchwały sądu handlowego we Lwowie dozwolone zostało na prośbę Majesa na zaspokojenie sumy wekslowej 2 złr. i kosztów egzekucyjnych w kwocie 1 złr. 34 c. przeniesienie ruchomości, jakotéż areszt osobisty dłużnika Bazylego Białostockiego w Srokach, prośbie zaś o przyznanie kosztów tej egzekucyi odmówiono w zupełności. Zawezwany o przeprowadzenie tejże egzekucyi delegowany sąd miejski we Lwowie, polecił takową woźnemu Klopperowi, i tenże udał się w towarzystwie Majesa do Srok i oświadczył mu, że obowiązanym jest do zapłacenia Majesowi 8 złr. Ponieważ jednak Białostocki był przekonanym, że dłużen jest Majesowi tylko 3 złr. 34 c., udał się po radę do naczelnika gminy, lecz i po przybyciu tegoż i pomimo jego przedstawień nie dał się skłonić prowadzący egzekucyę do odstąpienia, tak dalece, że Białostocki widział się zmuszonym zastawić swój kożuch i wypłacić do rąk Kloppera 8 złr., a Majes zawsze jeszcze robił sobie pretensye, w kwocie 1 złr. 84 c. W zdanej sądowi relacyi doniósł Klopper, że egzekucya nie została przedsięwzięta, ponieważ przyszła do skutku ugoda, i że Białostocki pozostał jeszcze winien 1 złr. 84 c. Pociągnięty w skutek skargi Białostockiego do odpowiedzialności Jan Klopper przyznaje, że zażądał od niego 8 złr., lecz że działał jedynie wedle zlecenia wierzyciela.

Sąd skazał Kloppera i Majesa, każdego na 14 dni więzienia zaostrzonego postem w każdym tygodniu.

(Nieszczęsne wypadki.) W Butynach w pow. Wielkie Mosty d. 9. b. m. utonął przypadkiem chłopiec 2letni kąpiąc się w strumieniu. W Podliskach małych w pow. lwowskim utonął parobek Matwij Bass przy pławieniu koni.

(Bliższe szczegóły śmierci księcia Michała.) Jeden z dzienników peszteńskich podaje następujące bliższe szczegóły śmierci księcia Michała. Morderców miało być siedmiu. Trzech pozdrowiło księcia i cofnęło się. Czwarty strzelił z za krzaka, wówczas dopiero pierwsi którzy księcia pozdrowili, dali także ognia z pistoletów czy rewolwerów, poczem książę postąpił jeszcze jeden krok szybko, obrócił się i upadł zawoławszy: „Niech im Bóg przebaczy!“ Zwłoki księcia były okropnie pokaleczone. Prócz ran od czterech kul zadano mu siedmnaście pchnięć nożami. Trzech zbrodniarzy czuwało na straży. W pobliżu dęba pod którym księcia zamordowano, było miejsce schadzki spiskowców.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W pierwszej połowie czerwca 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Bóbrka.		Drohobycz		Sanok		Sokal		Zaleszczyki	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	5	25	5	.	4	90	4	25	4	82
„ żyta	3	20	3	55	3	70	3	45	2	82
„ jęczmienia	3	.	2	10	2	90	2	75	1	82
„ owsa	1	50	1	40	1	60	1	70	1	22
„ hreczki	3	20	.	.	.	.	3	20	2	25
„ kukurudzy	.	.	.	.	.		.	.	.	.
„ ziemniaków	1	50	1	35	1	45	1	.	.	90
Cetnar siana	2	50	1	42	1	.	2	10	1	85
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu			.	.	.	.	.	.		.
Sag drzewa twardego	6	.	6		5	.	5	30	7	.
„ „ miękkiego	5	.	3	50	3	20	4	95	.	.
Funt mięsa wołowego	.	16	.	13	.	16	.	14	.	14
Mas okowity	.	35	.	72	.	85	.	66	.	43

Ostatnia poczta.

Peszt, 20. Czerwca. Książę Napoleon nie udaje się do Balaton-Füred. Dziś przed południem książę przyjmował prezydenta ministrów hr. Andrassy i deputowanego rady panstwa Rogawskiego a popołudniu w raz z kilku deputowanymi robił wycieczkę do gór w okolicy Budy. Jutro zrana książę odjeżdża na Bazias i Bukareszt do Konstantynopola.

Rzym, 20. czerwca. Z powodu rocznicy konstytucyi papież ułaskawił wszystkich tych więźniów, którzy byli skazani nie za fałszerstwo lub kradzież i przynajmniej jeszcze pół roku mieli odsiadywać w więzieniu. Wszystkim innym zniżono karę o trzecią część.

Paryż, 20. czerwca. Ciało prawodawcze przyjęło znaczną większością projekt ustawy względem budowy 17 linii kolei żelaznych.

Debata nad budżetem rozpocznie się w poniedziałek.

Belgrad, 20. czerwca. We wszystkich kościołach gr. or., katolickich i protestanckich tudzież synagogach izraelickich odbyło się z licznym udziałem ludności solenne nabożeństwo żałobne za ś. p. księcia Michała. W cerkwi metropolitalnej celebrował arcybiskup z dwoma biskupami; tamże byli obecni wszyscy reprezentanci mocarstw zagranicznych.

Minister wojny wydał rozkaz dzienny, w którym armii i milicyi dziękuje za odpowiednie zachowanie się w teraźniejszem przesileniu, w którem chciano zgubić kraj zdradziecko, i wzywa do posłuszeństwa dowódzcom.

Bukareszt, 20. czerwca. Dziś w południe laboratoryum arsenału wyleciało w powietrze. Ośmiu ludzi poniosło śmierć, rannych jest około 30. Explozya nastąpiła prawdopodobnie skutkiem nieostrożności robotników.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20. czerwca.

Hotel George: PP. Hr. Gatterburg G., c. k. porucz., z Rohatyna. — Hr. Mniszek Z., z Przemyśla. — Pieńczykowski St., z Podola. — Szawłowski L., z Przewłoki.

Hotel europejski: Swiejkowski Zyg, c. k sędzia pow., z Kozowa. — Antoniewicz K, z Winogrodu. — Chełwicki Józef i Torosiewicz Jan, z Kołomyi.

Hotel Langa: Aywas R., z Wiśnicza. — Ilasiewicz A., z Stanisławowa. — Dr. Ornstein W., adw. kraj., z Brodów.

Hotel angielski: Kownacki A, z Czernicy.

Pod Nr. 509¾: Turski Emil, z Dobromila. — Ubysz O., z Jamnicy. — Więckowski Józef, z Dobromila.

Hotel Krakowski: Papara J, z Dolnego.

Dnia 21. czerwca.

Hotel George: PP. Szeliski K., z Chodaczkowa. — Rakowski Jan, z Polski. — Zakrzewski Ad., z Wichtorowa.

Hotel europejski: Hr. Stecki Adolf, z Środopolec. — Jendrzyjewicz M., z Zniatyna. — Jordan Kaz, z Kuńkowic. — Malczewski H., z Owsia. — Zagurski M., z Podgórza.

Hotel angielski: Wilde K., c. k. porucz., z Jozefsztadu. — Br. Lipowski A., z Hucisk. — Boloz-Antoniewicz Antoni, z Skomoroch. — Abrahamowicz Ad., z Targowic. — Borowski M., z Hurka. — Uznański A, z Poronina.

Pod Nr. 509¾: Gottleb-Haszlakiewicz Edw., z Dołhomościsk.

Pod Nr. 458¼: Parzelski K., z Mikołajowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. czerwca.

PP.: Słonecki R., c. k. rotm, do Kołomyi. — Czajkowski Jan, do Bóbrki. — Dr. Dylewski M., do Rolowa. — Jankowski Woj, do Rosochwacca — Kierski St., do Dobroniczek. — Kotkowski Ap, do Hakytyniec. — Hr. Łoś Ad, do Krakowa.

Niezabitowski Kw., do Płuchowa. — Smulski A., do Waszkowic. — Selliger K, do Wołkowa. — Hr. Załuski I., do Iwonicza. — Zintkiewicz L, do Hulczy. — Dr. Schaffel Ig., adw., do Buczacza.

Dnia 21. czerwca.

PP.: Dunin-Wąsowicz Bol., c. k. rotm., do Marsyli. — Hulinka Alex., do Leszczkowa. — Krzanowski E., do Przemyśla. — Marmarosz Józef, do Karowa. — Mewecki W., do Wolic. — Papara H., do Zubowmostów. — Skwarczewski Ig., i Turski E., do Dobromila. — Ubysz Oktaw, do Jamnicy. — Więckowski Józef, do Dobromila. — Zaremba Bol., do Rosyi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 20. i 20. czerwca 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328.79	+ 8.6	60.	Pn. b sł.	0
2. god. po poł.	328.16	+ 13.9	40.	Pn. sł.	2
10. god. wiecz.	328.89	+ 9.8	75.	Zn. b. sł.	2
7. god. zrana	328.66	+ 11.8	66	Pdz. b. s.	2
2. god. po poł.	328.09	+ 18.1	42	Z sł.	6
10. god. wiecz.	327.74	+ 13.1	77.	Z. b. s	7

TEATR.

Dziś (przed. pol.) **„Posażna jedynaczka“**, komedya w 1 akcie przez Jana Al. hr. Fredrę; **„Paziowie Królowej Marysienki“**, operetka komiczna w 2 aktach z muzyką Stanisława Dunieckiego.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 20. czerwca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	202	50	202	50	202	50	203	50
Akcye kol. lwow.-czer.	—	—	—	—	178	50	179	50
„ banku hip. galic.		—	—	—	—	—	71	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k. (bez kuponów)	—	—	—	—	76	85	77	15
Listy z. T. kr. gal. w w. a. (bez kuponów)		—	—	—	73	20	73	50
Banku hip. gal. (bez kuponów)	—	—	—	—	87	—	87	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	65	50	65	90
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Ksiestwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7%	—	—	—	—	99	60	100	50
Pier. kol. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II.	—	—	—	—	88	50	89	—
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em.	—		—	—	75	25	76	—
detto dtto II.	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	50	5	54
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	52	5	56
Napoleondor	—	—	—	—	9	22	9	28
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	78	1	82
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	57½	1	58½
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	42	9	50
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	71	1	72
Srebro	—	—	—	—	113	50	114	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18. czerwca 1868.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	63 20	63.40
od kwietnia do października po 5%	63 —	63.10
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	67.75	68.25
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	72.75	73.25
Metaliki po 5%	57 30	57.50
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	165 50	166.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	165.—	166.—
Przez. do wyl. z r. 1854	79 25	79.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	84 —	84 20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92.75	93.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	87 50	87.70
Renty Como po 42 lir. aust.	21.50	22.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	86.—	86.25
Czech	91.50	92.50
Węgier	75.25	75.75
Galicyi	65 —	65.50
Siedmiogrodu	69 25	70.—
Bukowiny	65.—	65 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	100.—	100.50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	709 —	711.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	190.60	190.80
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	601.—	603.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. sterl.) z wpłatą 30%	133 —	133.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1775.—	1780.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	257 90	258.10
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	176.75	177.25
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	159 50	159.75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	203 75	204.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	178.—	178 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	503.—	505.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	73 —

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92.10	92.30
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	73.—	74.—
Galic. banku hyp. po 6%	88.50	89.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	92 50	92.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	99.25	99.75

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	88.50	88.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.—	87.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	94.50	95.—

5. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	135.25	135.75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	93.50	94.—
Poż. Tryе. po 100 zł. m. k.	117.—	118.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25.—	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	130.—	—.—
Salma „ 40 „ „	35.—	35.50
Palfiego „ 40 „ „	27.—	27.50
Clarego „ 40 „ „	28.—	28.50
St. Genois „ 40 „ „	25.50	25.75
Windischgrätza 20 „ „	18.75	19.25
Waldsteina 20 „ „	22.25	22.75
Keglevicha „ 10 „ „	13.25	13.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	14.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	96 70	97.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	96.90	97.25
Hamburg za 100 M. B.	85.80	86.—
Londyn za 10 ft. szt.	116 15	116.30
Paryż za 100 fr.	46.15	46 15

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.53½	5.54
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.25½	9.26
Rosyjski imperyał	9.55	9.58
Talar związkowy	1.70½	1.71½
Srebro	113 75	114 —

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20 czerwca.	złr.	kr.
5% Metaliki	57	30
„ z procentami z maja i listopada	58	50
5% pożyczka narodowa	63	—
Losy z 1860 roku	84	60
Akcye banku wiedeńskiego	711	—
„ „ kredytowego	193	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	115	90
Srebro	113	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	53

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1389) **Kundmachung** (1)

des k. k. Finanzministeriums, betreffend Maßnahmen zur Vermeidung von Störungen im Verkehre mit, zum menschlichen Genusse bestimmten Salze, anläßlich der bevorstehenden Ermäßigung der allgemeinen Salzverschleißpreise.

Nr. 32161. Zur Vermeidung von Störungen im Verkehre mit, zum menschlichen Genusse bestimmten Salze, anläßlich der bevorstehenden Ermäßigung der allgemeinen Salzverschleißpreise, wird denjenigen Partheien, welche in der Zeit vom 20. Juni 1868 angefangen bis zum Tage der Wirksamkeit der ermäßigten Verschleißpreise Salz zum menschlichen Genusse zu den dermaligen höheren allgemeinen Verschleißpreisen in einer Menge von mindestens zwanzig Wiener Centnern bei einem k. k. Salzverschleißamte kaufen, die Rückvergütung der zwischen dem Ankaufspreise und dem für die betreffende Bezugsniederlage festgesetz werdenden ermäßigten Verschleißpreise entfallenden Preisdifferenz unter den nachfolgenden Bedingungen zugestanden:

1. Hat die Partei beim Salzbezuge dem betreffenden k. k. Salzverschleißamte die Inanspruchnahme der Rückvergütung der Preisdifferenz unter Bezeichnung des Gefällsorganes (Zoll=Waaren=Controllsamt, Finanzwach=Commissariat, Finanzwach=abtheilung), dessen Controle sie sich unterzieht, mündlich anzumelden.

2. Das lose Salz muß auf Kosten der Partei in Säcken, Fässern, Kisten oder Wägen, die sich zur Anlegung des ämtlichen Verschlusses eignen, verpackt, und hieran vom Salzverschleißamte der ämtliche Verschluß, für welchen die Partei die gesetzlichen Gebühren zu entrichten hat, angelegt werden. Stöckel oder Hurmanen bedürfen der Verpackung und des ämtlichen Verschlußes nicht.

3. In der jeder Partei beim Salzbezuge vom Verschleißamte vorchriftsmäßig zu erfolgenden Bollete muß von dem Amte nebst der Register=Zahl und dem Namen der Partei die Anzahl der ihr verabfolgten Stöckel, Hurmanen, Kisten, Fässer, Säcke ꝛc. die Gesammtsalzmenge, der dafür bezahlte Ankaufspreis, die Zahl und Gattung der angelegten Siegel, die hiefür geleistete Vergütung und das Gefällsorgan bezeichnet werden, welches nach Absatz 1 zur Controllsamtshandlung berufen ist. Die im Verschleißamte verbleibende Registerstammbollete muß vom Verschleißamte in gleicher Weise ausgefertigt werden.

4. Die Partei ist verpflichtet, die bezogene Salzmenge mittelst Nachweisung des Bezuges durch die ad 3 erwähnte Bollete an das darin bezeichnete Controllsorgan längstens 8 Tage nach Wirksamkeit der ermäßigten Verschleißpreise zu stellen, und soferne die Stellung des Salzes vor dem Tage der Wirksamkeit der ermäßigten Salzverschleißpreise erfolgt, dasselbe in die ämtliche Niederlage, wo solche vorhanden ist, sonst aber in ein von der Partei zu beschaffendes, zur Anlegung des ämtlichen Verschlußes geeignetes Magazin auf ihre Kosten vollständig, unter gefällsämtlicher Mitsperre einzulagern. Findet das Gefällscontrolsorgan, welches die vollständige Abwage der gestellten Salzmenge auf Kosten der Partei zu fordern berechtigt ist, einen mehr als ½ Percent betragenden Unterschied, oder sonst die Salzsendung mit der Bollete nicht übereinstimmend, so darf eine Einlagerung unter ämtlicher Mitsperre nicht gestattet, rücksichtlich die zur Erlangung der Rückvergütung des Salzpreisunterschiedes in den folgenden Absätzen der gegenwärtigen Kundmachung vorgezeichnete Amtshandlung nicht gepflogen werden.

5. Das nach Punct 4 ordnungsmäßig eingelagerte Salzquantum wird vom Gefällsorgane, unter Gegenzeichnung der Partei, in einem in duplo ausgefertigten Revisionsbogen wovon ein Pare in Händen der Partei belassen wird, unter Bezeichnung des Verschleißamtes, von welchem das Salz bezogen wurde, der Registerzahl der Bollete und der darin nach Punct 3 über Collienanzahl, Salzmenge, Salzankaufspreis, Verschluß ꝛc. enthaltenen Daten ersichtlich gemacht werden.

6. Aus dem Verschlußlager (Punct 4) kann die Partei die zum Verschleiße erforderliche Salzmenge unter Intervention des Gefälsorganes jederzeit beziehen, die bezogene Salzmenge muß jedoch in beiden Parien des Revisionsbogens in Ausgabe gestellt und jeder Ausgabspost die Bestätigung des Gefällsorganes und die Gegenzeichnug der Partei beigefügt werden.

7. Das am Tage der Wirksamkeit der ermäßigten Salzverschleißpreise im Verschlußlager befindliche Salz wird nach vorläufiger genauer Abwage vom Controlorgane der Partei freigegeben und das diesfällige Salzquantum in den ordnungsmäßig abzuschließenden, vom Controlsorgane wie von der Partei zu unterfertigenden beiden Parien des Revisionsbogens in Ziffern und Buchstaben ersichtlich gemacht.

8. Erfolgt die Stellung des Salzes nach dem Tage der Activirung der ermäßigten Salzverschleißpreise innerhalb der im 4ten Puncte festgesetzten achttägigen Frist, so muß, bei sonst anstandslosem Befunde, die Gewichtsmenge mittelst Abwage erhoben, und das Ergebniß in den nach den Puncten 5 und 7 aufzulegenden und abzuschließenden Revisionsbögen in Ziffern und Buchstaben ersichtlich gemacht, zugleich aber das Salz der Partei freigegeben werden.

9. Das Controllsorgan ist verpflichtet, den abgeschlossenen Revisionsbogen, belegt mit der von der Partei einzuziehenden Bollete (Punct 3), der vorgesetzten Behörde sogleich vorzulegen, welche letztere denselben unverzüglich directe derjenigen Finanzlandesbehörde, Finanzdirection oder Salinendirection einzusenden hat, der das Salzverschleißamt, von dem der Salzbezug stattgefunden hat, untersteht.

Die nach vorstehenden Paragraphen den im §. 1 genannten Controlsorganen obliegenden Amtshandlungen sind von je zwei Angestellten (dem Einnehmer und Controlor, oder deren Stellvertreter, dem Finanzwachcommissär, rücksichtlich Respicienten oder Abtheilungsleiter nebst einem zweiten Angestellten) unter solidarischer Verantwortung zu vollziehen.

10. Die nach Punct 9 bei den Behörden einlangenden Revisionsbögen werden von den Rechnungsdepartements dieser Behörden im Entgegenhalte zu den Salzverschleißregistern geprüft, bei anstandslosem Befunde, der Betrag der, des Partei für das in den Abschlüssen der Revisionsbögen (Puncte 7 und 8) aufgeführte Salzquantum gebührenden Rückvergütung festgesetzt und die Casse des Verschleißamtes zur Auszahlung an die Partei unter der Bedingung ermächtiget, daß dieselbe das in ihren Händen verbliebene Pare des abgeschlossenen Revisionsbogens (Puncte 5, 7 und 8) beibringe, wonach im Falle der Uebereinstimmung dieses von der Partei beigebrachten Revisionsbogens mit der liquidirten Pare die Auszahlung des liquidirten Betrages gegen stempelfreie Abquittirung auf dem Ersteren zu geschehen hat.

Im Falle der Nichtübereinstimmung der Revisionsbögen sind die Verschleißämter nicht ermächtiget, ohne vorläufig bei der vorgesetzten Finanzlandesdirection, Finanzdirection oder Salinendirection einzuholende Entscheidung eine Rückvergütung zu leisten, gleichwie diese Behörden bei sich ergebenden Anständen, ohne jedes Bedenken besetigende Behebung derselben, die Zahlungsanweisung einer Rückvergütung nur mit Genehmigung des Finanzministeriums zu erlassen berechtiget werde.

Die vorstehenden Bedingungen haben auch für Parteien, denen Salzcredite bewilligt sind, volle Anwendung, mit dem Unterschiede, daß in den Bezugsbolleten (Punct 3) die Creditirung des Salzankaufspreises ersichtlich zu machen ist, dann, bei der Liquidirung der Rückvergütungen der hievon an das Aerar zu leistende Zinsenersatz welcher bei, gegen bankfähige Wechsel, bewilligten Crediten mit vier Percent, bei Hypothekar=Crediten mit fünf Percent zu berechnen ist, in Abzug gebracht wird.

11. Rückvergütungen, welche bis letzten September 1868 nicht behoben wurden, werden nach Ablauf des Monates September 1868 nicht geleistet.

Sämmtliche k. k. Salzverschleißämter, dann die Zoll= und Waarencontrolsämter, Finanzwach=Commissariate und Finanzwach=Abtheilungen, mit Ausnahme jener in Dalmatien, und alle Finanzbehörden, mit Ausnahme jener in Dalmatien, so wie die Salinen= und Forstdirection in Gmunden werden durch gegenwärtige Kundmachung an Verordnungsstatt an die genaue Beobachtung der vorausgeschickten Bestimmungen gebunden.

Wien, am 15. Juni 1868.

(1372) **Edykt.** (1)

L. 3162. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia niniejszym edyktem masę kredalną Wacława Rzewuskiego, a względnie co do życia i miejsca pobytu niewiadomego Wacława Rzewuskiego, że przeciw tejże a względnie temu pan Kornel Lewicki pozew o wyekstabulowanie ciążącej na dobrach Torhowa i Machnowcach ut Dom. 73. pag. 367. n. 65. on. i Dom. 73. pag. 280. n. 71. on. odpowiedzialności razem z zanotowaną sekwestracyę tychże dóbr, i równocześnie wyeliminowanie tegoż na 11. miejscu kolokowanego ciężaru z tabeli płatniczej z dnia 21., 26. lutego 1866 l. 5408 pod dniem 28. stycznia 1868 l. 810 wytoczył, i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do wniesienia obrony na 21. września 1868 o godzinie 11tej przed południem wyznaczony został.

Ponieważ pozwany z życia i miejsca pobytu jest niewiadomy, c. k. sąd obwodowy w Złoczowie celem zastępywania go i na jego niebezbieczeństo i koszta za kuratora ustanowił mu tutejszego pana adwokata krajowego Dra. Mijakowskiego, z którym wytoczona sprawa wedle dla Galicyi przypisanego postępowania cywilnego przeprowadzoną zostanie.

Upomina się zatem niniejszym edyktem zapozwanego, aby albo w terminie sam się zgłosił albo potrzebne dowody prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, albo także innego zastępcę sobie obrał, i sądowi tutejszemu tegoż wskazał, w ogóle aby do obrony potrzebne prawem przepisane środki przedsięwziął, gdyż z zaniedbania tychże powstałe następstwa sam sobie będzie musiał przypisać.

Z c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 10. czerwba 1868.

(1363) **Edykt.** (1)

Nr. 9149. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie wiadomo czyni, iż pp. Edward Hillenbrand i Jan Roaert dw. im. Torosiewicz, jako administratorowie masy leżącej ś. p. Mikołaja Torosiewicza właściciela dóbr Sopowa przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Tadeuszowi Zabielskiemu, a w razie jego śmierci tegoż masie spadkowej i jego również niewiadomym z imienia, życia i miejsca pobytu spadkobiercom o extabulacyę praw wedle dom. 55 pap. 429 nr. haer. 4 et 5 dalej dom. 101 pag. 312 n. 20½ on. w stanie czynnym i biernym dóbr Sopowa intabulowanych na dniu 14. maja 1868 do l. 9149 pozew wytoczyli. W skutek tego wyznacza się do ustnej rozprawy dzień sądowy na 21. lipca 1868 o godzinie 10. zrana i pozwanych wyżej wzmienionych zawzywa się, ażeby na terminie powyższym lub sami stanęli, lub też ustanowionemu dla nich kuratorowi w osobie p. adw. Dr. Kwiatkowskiego z zastępstwem p. adw. Dr. Maciejowskiego potrzebną do obrony udzielili informacyę, lub innego obrońcę sobie obrali, i o tem sądowi donieśli; w ogóle wszelkie do obrony potrzebne kroki sami przedsięwzięli, w przeciwnym bowiem razie złe z zaniedbania wyniknąć mogące skutki sami sobie przypiszą.

Uchwalono w radzie c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów dnia 25. maja 1868.

(1370) **Edykt.** (1)

Nr. 8514. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie czyni niniejszem wiadomo, iż pod dniem 15. maja 1868 do l. 8514 wniósł Franciszek Home przeciw Wojciechowi i Salomei Brydkom, a w razie ich śmierci przeciw ich spadkobiercom z miejsca pobytu i życia niewiadomym pozew o wykreślenie sumy 1161 złpol. zpn. w stanie biernym realności 58 Dz. III./182 Gn. IX. w poz. 1 on. intabulowanej ze stanu biernego tejże realności, na któryto pozew w sądzie tutejszym termin do ustnej rozprawy na 15. lipca 1868 godz. 10. rano wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu Wojciecha i Salomei Brydków, a w razie ich śmierci spadkobierców ich sądowi nie jest wiadomem, przeto ustanawia się mu na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem adw. Dr. Zuckra z substytucyą adw. Dr. Zyblikiewicza i doręczając temuż pozew ten, wzywa się Wojciecha i Salomee Brydków a w razie ich śmierci sukcesorów z imienia i nazwiska nieznanych, ażeby udzielili stosownej informacyi ustanowionemu koratorowi, lub innego zastępcę sobie obrali i o tem sądowi donieśli, słowem aby nie zaniedbali żadnych ku ich obronie służyć mogących środków, inaczej ze zaniedbania wynikłe skutki sobie samym przypisaćby musieli.

Kraków dnia 8. czerwca 1868.

(1380) **Edict.** (1)

Nr. 6191. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird dem Abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Heinrich Długołeski bekannt gemacht, daß Majer Perlmutter wider denselben ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsauflage wegen Zahlung der Wechselsumme von 30 fl. öst. W. überreicht hat, welchem Gesuche mit hiergerichtlichem Beschluße ddto. 31. December 1867 Z. 16626 Statt gegeben wurde.

Da der Wohnort des Heinrich Długołęski nicht bekannt ist, so wird demselben ein Curator in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Blumenfeld mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Frühling bestellt, und dem genannten Curator die Zahlungsauflage zugestellt.

Tarnopol, am 18. Mai 1868.

(1347) **Edykt.** (2)

L. 9514. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wzywa niniejszem posiadacza zagubionego wekslu następującej treści:

Stanislau den 4. December 1867 pr. 63 fl. öst. W. am 15ten Mai 1868 zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meiner Eigenen die Summe von Gulden Sechszig drei in öst. Währ. den Werth erhalten und stellen es auf Rechnung ohne Bericht. Fr. Josefa Kęplicz et Sidon Kęplicz in Stanislau. Hersch Mendel Schulman angenommenn Josefa Kęplicz, Sidon Kęplicz, aby takowy w 45ciu dniach temu sądowi obwodowemu tem pewniej przedłożył, inaczej bowiem takowy na żądanie Herscha Mendla Schulman za amortyzowany uznany będzie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 27. maja 1868.

(1391)

Kundmachung.

Nro. 33636. Der verstorbene Gutsbesitzer Vincenz Ritter Łodzia Poniński hat ein Capital von 30.000 fl. C. M., welches in öffentlichen Creditseffecten fruchtbringend angelegt wurde, zu dem edlen und gemeinnützigen Zwecke gewidmet, daß die jährlich entfallenden Interessen zu Prämien für dürftige Handwerkergesellen zur Unterstützung derselben bei Eröffnung des Gewerbes verwendet werden sollen, nach der ausdrücklichen Willensmeinung des Stifters werden die Jahresinteressen des Stiftungscapitals in vier ungleiche Prämien vertheilt und solche jenen Handwerkergesellen baar eingehändigt, welche die betreffende Prämie bei der Ziehung durch das Loos ziehen werden.

Bei der diesjährigen, am 19. Juli stattfindenden Prämienziehung, wozu der Concurs hiemit ausgeschrieben wird, kommen folgende Prämien zur Vertheilung:

I. Prämie mit	. . . . .	606 fl.
II. Prämie „	. . . . .	505 „
III. Prämie „	. . . . .	404 „
IV. Prämie „	. . . . .	303 „

Zur Ziehung der Loose werden diejenigen Handwerksgesellen zugelassen, welche:

a) im Königreiche Galizien und Lodomerien mit Einschluß des Großherzogthums Krakau gebürtig und daselbst zuständig sind;

b) sich zur katholischen Kirche, sei es römischen, griechischen oder armenischen Ritus bekennen;

c) den bestehenden Gewerbevorschriften gemäß irgend ein Handwerk ordentlich erlernt haben und die Fähigkeit und die gesetzliche Eignung zum selbständigen Betriebe desselben besitzen, aber armuthshalber die zum selbständigen Betriebe ihres Handwerks nöthige Werkstätte nicht einzurichten vermögen;

d) sich über ihr moralisches Wohlverhalten durch ein vom zuständigen Pfarramte ausgestelltes und in den Städten Lemberg und Krakau von der k. k. Polizei-Direction, an anderen Orten von dem betreffenden k. k. Bezirksamte bekräftigtes Moralitätszeugniß ausweisen können.

Diejenigen Handwerksgesellen, welche sich an der Ziehung betheiligen wollen, haben ihre darauf bezüglichen Gesuche längstens bis 13. Juli l. J. bei der k. k. Statthalterei in Lemberg einzubringen und die vorangeführten Erfordernisse nachzuweisen.

Ueber die Zulassung zur Betheilung an der Ziehung wird die von der k. k. Statthalterei delegirte Commission entscheiden, welcher auch die Vornahme und Ueberwachung der Ziehung zusteht.

Diejenigen, welche bereits mit einer Prämie aus dieser Stiftung betheilt wurden, haben kein Recht sich an einer nachfolgenden Ziehung zu betheiligen.

Jeder Bewerber hat sich am 18. Juli l. J. in dem Versammlungslocale des Lemberger Gesellenvereins persönlich der Commission vorzustellen, welche die Identität des Bittstellers constatiren wird.

Am Ziehungstage, d. i. am 19. Juli d. J., findet in der Lemberger Domkirche ritus latini eine Seelenandacht für den Stifter statt, welcher alle Bewerber beizuwohnen verpflichtet sind.

Nach der Trauerandacht wird in dem gedachten Versammlungsorte des Lemberger Gesellenvereins im Beisein der delegirten Commission zur Losung geschritten werden.

Die Gewinnenden sind verpflichtet, dem Willen des Stifters gemäß für sein Seelenheil zu bethen und an seinem Todestage, d. i. am 24. März jeden Jahres einer Seelenandacht für ihn beizuwohnen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 13. Juni 1868.

Obwieszczenie.

(1)

Nro. 33636. Zmarły właściciel dóbr Wicenty Łodzia Poniński przeznaczył kapitał w sumie 30.000 złr. m. k., który w papierach kredytowych zostal ulokowany na ten równie szlachetny jak pożyteczny cel, ażeby przypadające roczne procenta na premia dla ubogich czeladników rzemieślniczych ku wsparciu ich przy otwarciu rzemiosła użyte były.

Według wyraźnej woli ś. p. fundatora mają być roczne procenta od kapitału fundacyjnego podzielone na cztery nierówne premia i takowe tym czeladnikom rzemieślniczym w gotówce doręczone, którzy dotyczące premium przy ciągnieniu losem wyciągną.

Przy tegorocznem, na dniu 19. lipca r. b. przedsięwziąść się mającem ciągnieniu, na które niniejszem konkurs się rozpisuje, wypadają następujące kwoty do podziału:

I. premium	. . .	606	złr.	w. a.
II. „	. . .	505	„	„
III. „	. . .	404	„	„
IV. „	. . .	303	„	„

Do ciągnienia losów będą tylko ci czeladnicy przypuszczeni, którzy:

a) w królestwie Galicyi i Lodomeryi lub we wielkiem księstwie Krakowskiem są urodzeni i tamże przynależni;

b) wyznają religię katolicką rzymskiego, greckiego lub ormiańskiego obrządku;

c) nauczyli się stosownie do istniejących przepisów rękodzielniczych jakiegoś rzemiosła i posiadają uzdolnienie i prawną kwalifikacyę do samodzielnego prowadzenia onegoż, ale z powodu ubóstwa nie są w stanie urządzić sobie warstat potrzebny do samodzielnego prowadzenia tego rzemiosła;

d) wykażą moralne swe zachowanie się świadectwem moralności wydanem od dotyczącego urzędu parafialnego, a zatwierdzonem we Lwowie i Krakowie od c. k. dyrekcyi policyi. w innych zaś miejscach od właściwego c. k. urzędu powiatowego.

Czeladnicy rzemieślniczy, którzy pragną wziąść udział w losowaniu. mają podać prośby o to najdalej do trzynastego lipca b. r. do c. k. Namiestnictwa i dopełnić wyż wymienione warunki kwalifikacyjne.

O przypuszczenie do udziału w losowaniu rozstrzygać będzie delegowana przez c. k. Namiestnictwo komisya, do której należy także przedsięwzięcie i dozorowanie losowania.

Ci, którzy już raz brali udział w losowaniu i premia wyciągnęli, są od udziału w losowaniu wykłuczeni.

Każdy kandydat ma przedstawić sie osobiście na dniu 18. lipca r. b. w lokalu zgromadzenia Lwowskiego stowarzyszenia czeladzi katolickiej, delegowanej komisyi, która skonstatuje tożsamość proszącego.

W dzień losowania, t. j. 19. lipca b. r., będzie odprawione we Lwowskim kościele katedralnym obrz. łac. nabożeństwo żałobne za duszę fundatora, na którem wszyscy ubiegający się o premia znajdować się powinni.

Po tem nabożeństwie przystąpi się we wspomnianym lokalu zgromadzenia Lwowskiego stowarzyszenia czeladzi katolickiej w obecności delegowanej komisyi do losowania.

Premia będą bezpośrednio po odbytem ciągnieniu wygrywającym gotówką wypłacone.

Wygrywający są obowiązani, stosownie do woli ś. p. fundatora, modlić się za jego duszę, a w rocznicę śmierci jego, t. j. dnia 24. marca każdego roku, być na nabożeństwie żałobnem za jego duszę.

Od c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 13. czerwca 1868.

(1354) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 787. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie podaje do publicznej wiadomości, iż na zaspokojenie wyrokiem tutejszym z dnia 8. marca 1866 l. 682 przyznanej sumy 157 złr. w. a. z przynależytościami, na prośbę Izaaka Hellera, prawonabywcy Pawła Jakubowicza w drodze egzekucyjnej publiczna sprzedaż realności pod l. k. 79 w Iwoniczu położonej, dłużnika Stanisława Grzegorczyka własnej, pod następującemi warunkami rozpisuje się:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w ilości 960 złr. a. w.

2. Do przedsięwzięcia tej sprzedaży wyznacza się trzy termina, 31. sierpnia, 28. września i 26. października 1868 każdym razem o godzinie 10. przed południem w sądzie tutejszym z tym dodatkiem, iż gdyby realność ta na terminach tych ani za cenę szacunkową sprzedaną nie została, natenczas do wysłuchania wierzycieli co do ustanowienia ułatwiających warunków licytacyjnych termin na 10. listopada 1868 o 10tej godzinie zrana postanawia się, poczem dopiero nowy termin licytacyjny z ułatwiającemi warunkami rozpisuje się. Wierzycieli 10. listopada nie stawiących się uważać się będzie jako do większości głosów przystępujących.

3. Kupienia chęć mający ma 10% wartości szacunkowej w ilości 96 złr. gotówką jako zakład komisyi licytacyjnej wręczyć, który to zakład najwięcej darującemu w cenę kupna wliczony, innym licytantom zaś po ukończeniu sprzedaży zwróconym zostanie.

4. Najwięcej ofiarujący obowiązany będzie w 30 dniach po doręczeniu mu uchwały sądowej czyn przedsięwziętej publicznej sprzedaży potwierdzającej całą cenę kupna sądownie złożyć, w przeciwnym razie na koszt i stratę jego nowa licytacya rozpisaną, i realność w jednym terminie i poniżej wartości szacunkowej sprzedaną będzie.

5. Gdy najwięcej dający całkowitą cenę kupna złoży, wtedy dekret własności mu wydanym, a ciężary na sprzedanej realności intabulowane z tejże wymazane i na złożoną cenę kupna przeniesione zostana.

6. Akt przymusowego opisania i oszacowania tej realności w tutejszej registraturze wolno jest przejrzeć, zaś względem podatków odséła się mających chęć kupienia do c. k. urzędu podatkowego w Krośnie.

7. Należytości, jakie za przeniesienie własności wypadną, kupiciel sam niezawiśle od ceny kupna z własnego ponosić musi.

O tej rozpisanej licytacyi uwiadamia się strony, tudzież JW. Michała hr. Załuskiego, małżonków Józefa i Apolonię Puhalskich, Teklę Grzegorczykową, Katarzynę Grzegorczykową, Jmci. księdza Karola Poprawskiego, Annę Grzegorczyk, Małgorzatę Boczarowę, nakoniec wszystkich tych wierzycieli, którzyby po 5. lutego 1868 do księgi tabularnej weszli, i wszystkich wierzycieli, którymby z jakiejkolwiek przyczyny uwiadomienie o niniejszej licytacyi dość wcześnie, lub zupełnie doręczone być nie mogło, przez edykta i kuratora w osobie Kazimierza Szajny, wójta z Iwonicza ustanowionego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Radymno, dnia 30. maja 1868.

(1353) **Edykt.** (1)

Nr. 275. C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu podaje do powszechnej wiadomości, iż na żądanie p. Emanuela Messingera z Tertyny na Węgrach dep. 23. stycznia b. r. do l. 275 dozwoloną została egzekucyjna sprzedarz domu drewnianego w wsi Zakopanem przy kościele, na gruncie Jędrzeja Gąsienicy Jacina stojącego, składającego się z czterech izb i sieni nowo wybudowanego będącego własnością Izaaka Stottera celem zaspokojenia winnego kapitału 60 złr. z przynależytościami wymienionemu wierzycielowi.

Termin do tego sprzedania został wyznaczony wdzień 1. września 1868 r. o godzinie 9. z rana w c. k. sądzie w Nowymtargu.

Ta sprzedarz nastąpi pod warunkami:

a) za cenę wywołania bierze się cena szacunkowa 700 złr. a. w.;

b) każdy chęć kupić mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi pod tytułem wadyum kwotę 70 złr. a. w. w gotówce, która kwota najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowana, innym licytantom po uskutecznionej sprzedarzy zwróconą będzie;

c) najwięcej ofiarujący będzie obowiązany resztę ceny kupna w dwóch równych ratach do sądowego depozytu złożyć, pierwszą ratę w 30tu dniach po zapadłej prawomocności uchwały, akt licytacyjny zatwierdzającej, a drugą w przeciągu 30tu dni dalszych; poczem w skutek prośby kupca tego domu takowy sądownie oddanem będzie;

d) względem podatku domowego odsyła się chęć kupić mających do tutejszego c. k. urzedu poborowego.

Nowytarg, dnia 15. maja 1868.

(1358) **Concurs-Kundmachung.** (3)

Nr. 20790. Zu besetzen: Die Einnehmers- und Controllorsstelle beim Hauptzollamte II. Classe in Oświęcim in der IX. beziehungsweise X. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlicher 735 fl. und 630 fl., freier Wohnung oder Quartiergeld und Cautionspflicht.

Gesuche sind unter Nachweisung der practischen Prüfung aus der Waarenkunde und dem Zollverfahren, dann der Sprachkenntnisse binnen drei Wochen bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau einzubringen.

Lemberg, am 22. Mai 1868.

(1339) **Edict.** (3)

Nr. 4113. Vom Złoczower k. k. Kreisgerichte wird bekannt gemacht, daß in Folge des zwischen dem Schuldner David Hilferding Handelsmann aus Brody und dessen Gläubiger zu Stande gekommenen und bestätigten Ausgleiches die Einstellung der Berechtigung desselben zur freien Verwaltung seines Vermögens hiermit aufgehoben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczów, den 20. Mai 1868.

(1299) **Obwieszczenie.** (1)

L. 1345. C. k. powiatowy sąd w Staremmieście do ogólnej wiadomości podaje, iż w skutek odezwy c. k. obwodowego sądu w Przemyślu z dnia 7go maja 1868 l. 4877 przymusowa sprzedaż srebrnych sprzętów u p. Feliksa Rosnowskiego na rzecz pana Franciszka Opielowskiego zajętych i na 389 zł. 59 kr. w. a. sądownie oszacowanych dnia 23. czerwca 1868 lub gdyby na terminie tym przedmioty te wyżej lub bynajmniej za szacunkową cenę sprzedane nie zostały, dnia 30. czerwca 1868, na ktorymto terminie przedmioty te także niżej szacunkowej ceny sprzedane będą, za każdą razą o 11tej godzinie przed południem w gmachu sądowym przedsięwzięta zostanie.

O czem się chęć kupienia mających uwiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Staremiasto, dnia 5. czerwca 1868.

(1336) **Edykt.** (2)

Nr. 2079. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszym edyktem do publicznej wiadomości, iż w skutek odezwy c. k. sądu krajowego Lwowskiego zdnia 14. kwietnia 1866, l. 16600 w sprawie egzekucyjnej galic. Towarzystwa kredytowego przeciw Władysławowi hr. Rozwadowskiemu celem zaspokojenia wierzytelności w sumie 20070 złr. 40 kr., czyli 21074 złr. 20 kr. a. w. zpn. dozwolona egzekucyjna sprzedaż licytacyjna dóbr Hruszów z przyległ. Kłonice i Szczepłoty w byłym obwodzie Przemyskim położonych rozpisuje się w jednym terminie, która dnia 20. lipca 1868 o godzinie 10. przedpołudniem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym pod temi samemi t. s. uchwałą z dnia 22. maja 1867, l. 5205 w dzienniku urzędowym do Gazety Lwowskiej Nr. 130, 132 i 133 w dniach 5., 7. i 8. czerwca 1867 do publicznej wiadomości podanemi warunkami przedsięwziętą będzie.

O niniejszej licytacyi zawiadamia się strony obydwie a to egzekuta jako c. k. majora w Wiedniu przez tamtejszą c. k. wojskową komendę placu, tudzież wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, a tych wierzycieli którymby uchwała tę licytacyę dozwalająca jako też dalsze dotyczące uchwały albo wcale nie albo w należytym czasie doręczone nie zostały i tych którzyby po dniu 12. stycznia 1866 do tabuli krajowej weszli, przez kuratora w osobie p. adw. kraj. Dr. Regera z substytucyą p. adw. kraj. Dr. Chamaidesa postanowionego i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl dnia 24. kwietnia 1868.

(1309) **Einberufungs-Edikt** (2)

Nr. 80. Wladimir Wisłocki in Bircza, im J. 1841 geboren, welcher sich unbefugt außer den österreichischen Staaten aufhält, wird hiemit aufgefordert, binnen einem Jahre von der Einschaltung dieses Edictes in die Zeitungsblätter zurückzukehren, und seine Rückkehr zu erweisen, widrigens gegen ihn das Verfahren wegen unbefugter Auswanderung nach dem kaiserlichen Patente vom 24. März 1832 eingeleitet werden müßte.

Vom k. k. Bezirksamte.

Bircza, am 16 Juni 1868.

Edykt powołujący.

L. 80. Ze strony c. k. urzędu powiatowego w Birczy wzywa się niniejszem Włodzimirza Wisłockiego w Birczy w roku 1841 urodzonego, który nieprawnie za obrębem państwa austryackiego przebywa, ażeby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia umieszczenia tego edyktu w polskiej Gazecie lwowskiej do państwa austryackiego wrócił, i powrót swój w tutejszym c. k. urzędzie udowodnił, w przeciwnym bowiem razie przeciw niemu za nieuprawnione wychodźtwo postępowanie w myśl cesarskiego patentu o emigracyi z dnia 24. marca 1832 zarządzonem by zostało.

Z c. k. urzędu powiatowego.

Bircza, dnia 16. czerwca 1868.

(1351) **Edykt.** (2)

L. 30307. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego P. Mojżesza Zelnika, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania galic. kasy oszczędności z dnia 4. czerwca 1868 do l. 30307 uchwałą z dnia 10. czerwca 1868 do l. 30307 nakaz płatniczy na sumę wekslową 500 zł. wal. austr. z przyn. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Wszelaczyńskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 10. czerwca 1868.

(1342) **Edykt.** (2)

L. 3635. C. k. sąd powiatowy miejsko - delegowany w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że postępowanie krydalne nad majątkiem Pinkasa Spitza byłego dzierzawcy ogłoszone edyktem z dnia 25. maja 1864 l. 3082 zniesionem zostało.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 4. czerwca 1868.

(1377) **Edykt.** (2)

L. 9848. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Sydonię ks. de Ligne, a w razie jej śmierci jej spadkobierców, że przeciw nim p. Stanisław Białobrzeski i współwłaściciele dóbr Kawęciny z przyległ. o ekstabulacyę deklaracyi Heleny Apolonii hr. de Ligne w stanie biernym dóbr Kawęciny Dom. 52. p. 291. n. 33. on. i w odnośnych pozycyach dóbr Siepraw, Zakliczyn, Brzączowice, Popowice, Koźmice i Sroczyce na rzecz małoletniej Sydonii ks. de Ligne prenotowanej wnieśli pozew, w załatwieniu którego pozwu termin audyencyonalny do ustnej rozprawy na dzień 12. sierpnia 1868 godz. 10tej rano wyznaczony został.

Gdy życie i miejsce pobytu pozwanej Sydonii ks. de Ligne, jak również w razie jej śmierci tejże spadkobierców jest niewiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych, na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata pana Dra. Koczyńskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali, i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 9. czerwca 1868.

(1337) **Edykt.** (2)

L. 8597. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski niewiadomym z miejsca pobytu Janowi, Wincentemu, i Michałowi Zalewskim niniejszem wiadomo czyni, iż pod dniem 9. listopada 1867 l. 20186 p. Jan Wysłobocki wniósł prośbę o zaintabulowanie go za właściciela części realności pod Nrem. konskr. 110 star. - 7 now ³/₄ w Stanisławowie położonej — i że uchwałę tabularną w tym przedmiocie na dniu 18. październiku 1867 do l. 20186 zapadłą i im doręczoną być nie mogącą obecnie ustanowionemu dla nich w osobie p. adwokata Dra. Dwernickiego kuratorowi jednocześnie doręczono.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławow, dnia 25. maja 1868.

(1335) **Edict** (2)

Nr. 12911. Vom Bukowinaer k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß im Zwecke der öffentlichen licitativen Verpachtung des mit dem Stefan Aywasiewicz Verlaßantheile Stecowa verbundenen Propinationsrechtes sammt der zur Ausübung dieser Gerechtsame gehörigen vier Wirthshäuser auf die Dauer von 6 nacheinander folgenden Jahren vom 7. Juli 1868 angefangen, der Termin auf den 1ten Juli 1868 Früh 9 Uhr hiergerichts anberaumt, und diese Licitation unter den in der hiergerichtlichen Registratur zur Einsicht offen liegenden Bedingungen abgehalten werden wird.

Der Ausrufspreis beträgt 2400 fl., das zu erlegende Vadium 1200 fl. öst. W.

Aus dem Rathe des k. k. Landesgerichtes.

Czernowitz, am 8. Juni 1868.

(1340) **Concurs.** (2)

Nr. 6258. Zu besetzen ist die Postmeistersstelle in Alt-Sandec mit der Bestallung jährlicher 200 fl., Amtspauschale jährlicher 30 fl. und dem Bezuge der gesetzlichen Rittgelder für die Beförderung der Aerarialfahrten gegen Dienstvertrag, Leistung der Caution im Bestallungsbetrage und die Verpflichtung zur Haltung von zehn Dienstpferden und der erforderlichen Stationseinrichtung.

Bewerber haben ihre Gesuche binnen vier Wochen bei der Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 13. Juni 1868.

Konkurs.

L. 6258. Do obsadzenia posada pocztmistrza w Starym Sączu z dotacyą rocznych 200 zł., pauszalem kancelaryjnem rocznych 30 zł. i poborem przepisanej należytości jezdnej za przewożenie poczt za kontraktem i kaucyą w kwocie dotacyi z obowiązkiem trzymania 10 koni i potrzebnych urządzeń stacyjnych.

Ubiegający się mają swe prośby w przeciągu czterech tygodni wnieść do Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 13. czerwca 1868.

(1344) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 5108. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu niniejszem wiadomo czyni, że na zaspokojenie sumy 1188 dukatów holenderskich w parier Wrocławski ważnych zpn. po przeprowadzonym pierwszym i drugim stopniu egzekucyi, egzekucyjna licytacya schedy V. dóbr Czortkowa wedle Dom. 11 p. 1 i 7 n. 13, 18 et 38 haer. p. Leona Wróblewskiego własnej na rzecz Józefa Spigla jako prawonabywcy Zofii z Tyszkiewiczów Ostrowskiej się dozwala która przy tutejszem c. k. sądzie obwodowym w dwóch terminach t. j. 6. sierpnia i 3. września 1868 w godzinach przedpołudniowych pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w ilości 161.671 złr. 50 kr. w. a. sądownie wykazana. W pierwszym i drugim terminie dobra te niżej ceny wywołania nie będą sprzedane.

2. Dobra te będą sprzedane ryczałtowo z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania t. j. sumę 16.167 złr. w. a. bądź w gotowiźnie lub w książeczkach gal. kasy oszczędności bądź w listach zastawnych albo w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć, które to wadyum nabywcy w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem zostanie.

Gdyby te dobra w powyższych dwóch terminach nad, lub za cenę wywołania sprzedane być niemogły, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków licytacyi wyznacza się termin na dzień 10. września 1868 o 9. godzinie przedpołudniem z tem oznajmieniem, iż niejawiący się wierzyciele hypoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Dalsze warunki licytacyjne można w tusądowej registraturze przejrzeć lub w odpisie podjąć, i takowe będą przy rozpoczęciu licytacyi, przez komisyę ogłoszone.

Oczem się Stanisław Wieszchaczewski, Wilhelmina i Amalia Rossy przez edykta i na ręce kuratora adwokata krajowego Weisteina, wszyscy wierzyciele którzy po dniu 29. stycznia 1868 jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyę rozpisująca z jakiegokolwiek bądź powodu doręczona być niemogła, na ręce kuratora adwokata krajowego Weissteina dalej Szbmeranei, p. Marianna Zamorska i p. Anna Michalewicz przez edykta i kuratora adwokata krajowego Delinowskiego uwiadamiaja.

Tarnopol, dnia 27. kwietnia 1868.

(1343) **Edikt.** (2)

Nr 1839. Vom k. k. Bezirksgerichte in Horodenka wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Einbringung der durch Schulim Korn gegen die liegende Masse nach Jan Jewczak ersiegten Forderung von 84 fl. 10 kr. öst. W., dann der Gerichts- und Executionskosten in den Beträgen pr. 4 fl 38 kr., 1 fl 50 kr., 2 fl., 1 fl 36 kr. und 3 fl die der genannten liegenden Masse gehörige, sub CN. 1178 in Horodenka gelegene kleinen Schubkrbspel bestehende auf 590 fl. öst. W. abgeschätzte Realität am 3 Juli, 3. August und 3. September 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags, und zwar an den beiden ersten Terminen wenigstens um den Schätzungswerth, am dritten Termine aber auch unter demselben hiergerichts öffentlich feilgeboten werden wird.

Die Feilbietungsbedingnisse, so wie die Protokolle über die pfandweise Beschreibung und Abschätzung dieser executiv zu veräußernden Realität, können in der hiergerichtlichen Registratur und an den Licitationsterminen bei der Tagfahrts-Commission eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Horodenka, am 4. Juni 1868.

(1381) **Wezwanie.** (2)

L. 3950. Gdy p. Zacharyasz Krzysztofowicz, właściciel Międzyłówki i Pyszkowiec pomimo wielokrotnego wezwania w sądzie tutejszym nie stawił się, a teraźniejszy pobyt jego sądowi nie jest wiadomy, wzywa go się, aby w celu przesłuchania jego jako świadka w sprawie karnej w tutejszym sądzie obwodowym się stawił.

Z c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 16. czerwca 1868.

(1361) **Edykt.** (2)

L. 5796. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszym edyktem p. Jana Dziwulskiego, a w razie śmierci jego spadkobierców z nazwiska i pobytu nieznanych, iż przeciw niemu, a w razie, gdyby nie żył, jego z imienia i pobytu nieznanym spadkobiercom przez pana Tadeusza Wiktora pod dniem 26. maja 1868 do l. 5796 pozew o uznanie, iż procenta od sum 240 duk. i 5100 złr. m. k. do dnia 2. maja 1865 rachowane nie należą się i z depozytu wydane być mają, wytoczonym został, w skutek czego termin na dzień 14. lipca 1868 o godzinie 10tej rano wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu p. Jana Dziwulskiego nie jest wiadome, przeto został onemu, a w razie gdyby nie żył, jego spadkobiercom z nazwiska i pobytu niewiadomym pan adwokat krajowy Dr. Reger z substytucyą pana adwokata krajowego Dra. Madejskiego za kuratora ustanowiony i pierwszemu powyższy pozew doręczony.

Wzywa się zatem pana Jana Dziwulskiego, a w razie, gdyby nie żył, jego z nazwiska i pobytu nieznanych spadkobierców, aby na powyższym terminie albo sami staneli, lub też ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki przed powyższym terminem udzielili, lub też innego obrońcę sobie obrali i takowego temu sądowi wymienili, inaczej skutki zaniechania tego sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, dnia 3. czerwca 1868.

(1368) **Concurs-Kundmachung.** (3)

Nr. 30962. Zu besetzen: Eine Amtsofficialstelle für die ausübenden Aemter in Galizien XI. Diätenclasse, Gehalt jährlicher 525 fl. und Cautionspflicht.

Gesuche sind unter Nachweisung der Prüfung aus der Waarenkunde und der Sprachkenntnisse binnen drei Wochen bei der Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 11. Juni 1868.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.